

השופר, והשופר הזה שמשקה אותם ומרוה את האבות בראשונה, ואחר כך את הבנים, והרי בארו את הדבר.

בא ראה, ויקח אהרן את אלישבע, לבסם אותה, לשמח אותה ולחבר אותה עם המלך בזווג שלם, שימצאו ברכות לכל העולמות על ידי אהרן. משום כך צריך הפהן להמצא בהארת פנים, בשמחה, הכל כמו שלמעלה, שהרי על ידו ברכות ושמחות נמצאות. ולכן מרחקים ממנו דין ורגז ועצב, כדי שלא יפגם מאותו מקום שנקשר בו. ועל זה - ואחייכם כל בית ישראל יבכו את השרפה, ולא הפהן. עליהם כתוב (דברים לג) ברוך ה' חילו ופעל ידיו תרצה וגו'.

וין ושכר אל תשת אמה ובניך אהרן וגו'. אמר רבי יהודה, מתוך הפרשה הזו שומעים, שנדב ואביהוא היו שתויי יין, משהזוהיר בזה את הפהנים. רבי חייא פתח, (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש וגו'. אם צריך הפהן לשמח ולהמצא בהארת פנים יותר מהפל, למה אסור לו יין? שהרי שמחה נמצאת בו, והארת פנים נמצאת בו?

א"ל ראשיתו של יין שמחה, וסופו עצבות. ועוד, שיין בא מצד הלויים, מהמקום שיין שורה, שהרי תורה ויינה של תורה הם מצד הגבורה. (סופו עצבות, והכהן תחלה וסיום צריך שמחה והארת פנים. יין בא מצד הלויים) יצד הפהן מים צלולים מאירים.

רבי יוסי אמר, כל אחד מלוה לחברו, והפל כלול זה בזה. ומשום כך יין משרה שמחה, משום שכלול מתוך מים, ואחר (והכהן תחלה וסיום צריך שמחה והארת פנים).

בקדמיתא, ולבתר לבנין, והא אוקמוה מלה. תא חזי, ויקח אהרן את אלישבע, לבסמא לה, למחדי לה, לחברא לה במלפא, בזווגא שלים, לאשתפחא ברכאן לעלמין פלהו, על ידי דאהרן. בגין כך, בעי פהנא לאשתפחא בנהירו דאנפין, בחידו, פלא כגוונא דלעילא, דהא על ידוי ברכאן וחדוון משתפחי. ועל דא אתרחקא מניה דינא ורוגזא ועציבו, בגין דלא יתפגם מההוא אתר דאתקטר ביה. ועל דא ואחייכם כל בית ישראל יבכו את השרפה, ולא כהנא. עליהו כתיב (דברים לג) ברוך יי' חילו ופעל ידיו תרצה וגו'.

וין ושכר אל תשת אמה ובניך אהרן וגו'. (ויקרא) אמר רבי יהודה, מגו פרשתא דא שמעינן, דנדב ואביהוא רוי חמרא הו, מדאזהר לכהני בהא. רבי חייא פתח, (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש וגו', אי בעי כהנא למחדי ולאשתפחא בנהירו דאנפין יתיר מפלא, אמאי אסיר ליה חמרא, דהא חידו ביה אשתכח, נהירו דאנפין ביה אשתכח.

א"ל שירותא דחמרא חדוונתא. סופיה עציבו. ועוד דיין מסטרא דליואי אתי, מאתר דחמרא שרי, דהא אורייתא וחמרא דאורייתא, מסטרא דגבורה הוא. (ס"א סיפיה עציבו, וכנהא שירותא וסיומא בעי חדוונתא ונהירו דאנפין, וין אתי מסמרא דליואי)

וסטרא דכהנא מיין צלילין נהירין. רבי יוסי אמר כל חד אוזיף לחבריה, וכליל פלא דא בדא, ובגין כך, חמרא שרי חדוונתא, בגין דכליל מגו מיא, ולבתר אהדר לאתריה, ועציב ורגיז ודאין דינא. (וכנהא שירותא וסיומא בעי חדוונתא ונהירו דאנפין).

כך חוזר למקומו, ועצוב ורוגז ודן דין.